

Zbierka súdnych rozhodnutí

NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA
PRIIT PIKAMÄE
prednesené 12. septembra 2024¹

Vec C-93/23 P

**Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)
proti
Neoperl AG**

„Odvolanie – Ochranná známka Európskej únie – Nariadenie (ES) č. 207/2009 – Článok 4 – Označenia, z ktorých môže ochranná známka Európskej únie pozostávať – Prihláška pozičnej hmatovej ochrannej známky zobrazujúcej valcovitú sanitárnu vložku – Článok 7 – Absolútne dôvody zamietnutia – Zamietnutie prihlášky – Nariadenie (EÚ) 2017/1001 – Článok 72 ods. 3 – Žaloba – Mechanizmus predchádzajúceho prijatia odvolaní – Vec, ktorá vyvoláva dôležitú otázku, pokiaľ ide o jednotu, vnútorný súlad alebo vývoj práva Únie“

I. Úvod

1. Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) sa svojím odvolaním domáha zrušenia rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie zo 7. decembra 2022, Neoperl/EUIPO (Zobrazenie valcovitej sanitárnej vložky) (T-487/21, ďalej len „napadnutý rozsudok“, EU:T:2022:780), ktorým Všeobecný súd zrušil rozhodnutie piateho odvolacieho senátu EUIPO z 3. júna 2021 (vec R 2327/2019-5) týkajúce sa zápisu pozičnej hmatovej ochrannej známky zobrazujúcej valcovitú sanitárnu vložku ako ochrannej známky EÚ (ďalej len „sporné rozhodnutie“).

2. Toto odvolanie sa zakladá na jedinom odvolacom dôvode založenom na tom, že Všeobecný súd porušil článok 72 ods. 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 zo 14. júna 2017 o ochrannej známke Európskej únie². Tvrdenia, ktoré EUIPO uvádza, však vyvolávajú dôležité otázky týkajúce sa *rozsahu súdneho preskúmania, ktoré Všeobecný súd vykonáva vo vzťahu k rozhodnutiu odvolacieho senátu* tejto agentúry Únie. Konkrétnejšie sa v tomto odvolaní Súdny dvor vyzýva k tomu, aby sa vyjadril k rozsahu a podmienkam výkonu právomoci zmeniť rozhodnutie, ktorú Všeobecnému súdu priznáva uvedené ustanovenie. Keďže ide o otázky súvisiace so zverením právomocí, majú ústavnú povahu. Navyše odpoveď na tieto otázky môže mať významný vplyv ďaleko presahujúci rámec sporu vo veci samej, a to na súdny systém Únie ako celok.

¹ Jazyk prednesu: francúzština.

² Ú. v. EÚ L 154, 2017, s. 1.

3. Toto sú hlavné dôvody, prečo bolo toto odvolanie prijaté v rámci mechanizmu predchádzajúceho prijatia odvolaní (ďalej len „mechanizmus filtrovania odvolaní“) zavedeného článkom 58a Štatútu Súdneho dvora Európskej únie. Od zavedenia tohto mechanizmu 1. mája 2019 Súdny dvor prijal len nízky počet odvolaní, a to najmä z dôvodu prísnych podmienok, ktoré je potrebné splniť. Odvolania, ktorých sa tento mechanizmus týka, totiž možno prijať, len ak vyvolávajú dôležitú otázku, pokiaľ ide o jednotu, vnútorný súlad alebo vývoj práva Únie. Budúci rozsudok Súdneho dvora tak prispeje k objasneniu spôsobu, akým sa tieto kritériá majú vykladať v záujme právnej praxe.

II. Právny rámec

4. S ohľadom na dátum podania predmetnej prihlášky, a to 1. september 2016, ktorý bol rozhodujúci pre určenie uplatniteľného hmotného práva vo vzťahu k preskúmaniu existencie absolútnych dôvodov zamietnutia, sa vec prejednávaná pred Všeobecným súdom spravovala hmotnoprávnymi ustanoveniami nariadenia Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Európskej únie³, prípadne v znení nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2424 zo 16. decembra 2015, ktorým sa mení nariadenie č. 207/2009 a nariadenie č. 2868/95 a zrušuje nariadenie Komisie (ES) č. 2869/95 o poplatkoch splatných Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)⁴. Nariadenie č. 207/2009 bolo nahradené nariadením 2017/1001. Toto nariadenie 2017/1001 sa uplatňuje na procesné aspekty prejednávanej veci.

Nariadenie č. 207/2009

5. Článok 4 nariadenia č. 207/2009, nazvaný „Označenia, z ktorých môže ochranná známka [EÚ] pozostávať“, stanovuje:

„Ochrannou známkou [EÚ] môže byť akékoľvek označenie, ktoré možno znázorniť graficky, najmä slová vrátane osobných mien, vzory, písmená, číslovky, tvar výrobku alebo jeho obalu, za predpokladu, že tieto označenia sú spôsobilé rozlíšiť tovary alebo služby jedného podniku od tovarov a služieb iných podnikov.“

6. Článok 7 tohto nariadenia, nazvaný „Absolútne dôvody zamietnutia“, zmenený nariadením 2015/2424, ale obsahovo totožný, pokiaľ ide o ustanovenia relevantné na účely preskúmania žaloby podanej na Všeobecný súd, uvádza:

„1. Do registra sa nezapíšu:

- a) označenia, ktoré nie sú v súlade s požiadavkami článku 4;
- b) ochranné známky, ktoré nemajú rozlišovaciu spôsobilosť;

...“

³ Ú. v. EÚ L 78, 2009, s. 1.

⁴ Ú. v. EÚ L 341, 2015, s. 21.

7. Článok 26 ods. 1 písm. d) a článok 26 ods. 3 uvedeného nariadenia, nazvaný „Náležitosti, ktoré musí prihláška spĺňať“, stanovuje:

„1. Prihláška ochrannnej známky [EÚ] obsahuje:

...

d) vyobrazenie ochrannnej známky.

...

3. Prihláška ochrannnej známky [EÚ] musí spĺňať podmienky uvedené vo vykonávacom nariadení uvedenom v článku 162 ods. 1...”

8. Článok 162 ods. 1 toho istého nariadenia, nazvaný „Vykonávacie ustanovenia...“, znie:

„Pravidlá na vykonávanie tohto nariadenia sa prijímú formou vykonávacieho nariadenia.“

Nariadenie 2017/1001

9. Článok 41 nariadenia 2017/1001, nazvaný „Prieskum náležitostí podania“, v odsekoch 2 a 4 stanovuje:

„2. Ak prihláška ochrannnej známky EÚ nespĺňa požiadavky uvedené v odseku 1, úrad vyzve prihlasovateľa, aby do dvoch mesiacov od doručenia oznámenia odstránil nedostatky alebo zaplatil poplatok.

...

4. Ak nedostatky stanovené na základe odseku 1 písm. b) nie sú odstránené v určenej lehote, úrad prihlášku zamietne.“

10. Článok 66 tohto nariadenia, nazvaný „Rozhodnutia, voči ktorým možno podať odvolanie“, stanovuje:

„1. Proti rozhodnutiam všetkých rozhodovacích útvarov úradu uvedených v článku 159 písm. a) až d) a prípadne písm. f) možno podať odvolanie. Uvedené rozhodnutia nadobudnú právoplatnosť až dňom uplynutia lehoty na podanie odvolania uvedenej v článku 68. Podanie odvolania má odkladný účinok.

2. Proti rozhodnutiu, ktorým sa konanie nekončí, pokiaľ ide o jedného z účastníkov konania, možno podať odvolanie iba spolu s odvolaním proti rozhodnutiu vo veci samej, pokiaľ takéto rozhodnutie nestanovuje možnosť samostatného odvolania.“

11. Článok 70 uvedeného nariadenia, nazvaný „Preskúvanie odvolaní“, v odseku 1 stanovuje:

„Ak je odvolanie prípustné, odvolací senát preskúma, či možno odvolaniu vyhovieť.“

12. Článok 71 nariadenia 2017/1001, nazvaný „Rozhodnutia o odvolaní“, stanovuje:

„1. Po preskúmaní toho, či odvolaniu možno vyhovieť, odvolací senát rozhodne o odvolaní. Odvolací senát môže buď vykonávať všetky právomoci oddelenia zodpovedného za rozhodnutie, voči ktorému sa podáva odvolanie, alebo vec vrátiť tomuto oddeleniu na ďalšie konanie.

2. Ak odvolací senát vráti vec na ďalšie konanie oddeleniu, voči ktorého rozhodnutiu bolo podané odvolanie, toto oddelenie je viazané právnym posúdením odvolacieho senátu, pokiaľ je skutkový stav rovnaký.

3. Rozhodnutia odvolacieho senátu nadobudnú právoplatnosť až dňom uplynutia lehoty uvedenej v článku 72 ods. 5 alebo ak bola v tejto lehote na Všeobecný súd podaná žaloba, dňom zamietnutia takejto žaloby alebo odvolania podaného proti rozhodnutiu Všeobecného súdu na Súdnom dvore.“

13. Článok 72 tohto nariadenia, nazvaný „Žaloby pred Súdny dvorom“, stanovuje:

„1. Proti rozhodnutiu odvolacieho senátu o odvolaní možno podať žalobu na Všeobecnom súde.

2. Žalobu možno podať z dôvodu nedostatku právomoci, porušenia podstatných formálnych náležitostí, porušenia ZFEÚ, tohto nariadenia alebo akéhokoľvek právneho predpisu týkajúceho sa ich uplatňovania alebo zneužitia právomoci.

3. Všeobecný súd má právomoc napadnuté rozhodnutie zrušiť alebo zmeniť.

4. Žalobu môže podať každý účastník konania pred odvolacím senátom, ak mu jeho rozhodnutím nebolo vyhovené.

5. Žaloba sa podáva na Všeobecnom súde do dvoch mesiacov odo dňa doručenia rozhodnutia odvolacieho senátu.

6. Úrad prijme opatrenia nevyhnutné na dosiahnutie súladu s rozsudkom Všeobecného súdu alebo v prípade odvolania proti uvedenému rozsudku, s rozsudkom Súdneho dvora.“

14. Článok 94 uvedeného nariadenia, nazvaný „Rozhodnutia a oznámenia úradu“, stanovuje:

„1. V rozhodnutiach úradu sú uvedené dôvody, z ktorých sa vychádzalo. Rozhodnutia vychádzajú iba z dôvodov alebo dôkazov, ku ktorým mali účastníci konania možnosť vyjadriť sa. ...

...“

15. Článok 95 toho istého nariadenia, nazvaný „Preskúmanie skutočností úradom z úradnej moci“, stanovuje:

„1. V konaniach pred úradom úrad preskúma skutočnosti z úradnej moci; v konaniach týkajúcich sa relatívnych dôvodov zamietnutia zápisu sa však úrad pri svojom skúmaní obmedzí na dôvody, dôkazy a návrhy predložené účastníkmi konania. ...

...“

16. Článok 151 nariadenia 2017/1001, nazvaný „Úlohy úradu“, v odseku 1 písm. a) stanovuje:

„Úrad má tieto úlohy:

a) spravuje a podporuje systém ochranných znáмок EÚ stanovený v tomto nariadení;“

17. Článok 159 tohto nariadenia, nazvaný „Príslušnosť“, stanovuje:

„Na prijímanie rozhodnutí v súvislosti s postupmi stanovenými v tomto nariadení sú oprávnení:

a) prieskumoví pracovníci;

b) námietkové oddelenia;

c) oddelenie zodpovedné za register;

d) zrušovacie oddelenia;

e) odvolacie senáty;

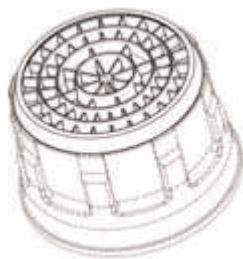
f) akékoľvek iné oddelenie alebo osoba, ktoré na tento účel vymenoval výkonný riaditeľ.“

18. Článok 165 tohto nariadenia, nazvaný „Odvolacie senáty“, v odseku 1 stanovuje:

„Odvolacie senáty sú zodpovedné za rozhodovanie o odvolaniach proti rozhodnutiam prijatým podľa článkov 160 až 164.“

III. Okolnosti predchádzajúce sporu a sporné rozhodnutie

19. Spoločnosť Neoperl podala 1. septembra 2016 na EUIPO prihlášku ochrannej známky EÚ podľa nariadenia č. 207/2009 pre nasledujúce označenie:

20. V prihláške bolo predmetné označenie kvalifikované ako „pozičná hmatová ochranná známka“ a opísané takto:

21. „Ochranná známka je pozičná hmatová ochranná známka. Ochrana sa požaduje na štruktúru, umiestnenú na jednom konci valcovitej sanitárnej vložky, cez ktorú preteká voda smerom von a ktorá vyčnieva z nepružnej základne; táto štruktúra pozostáva z kruhových, sústredných a elastických lamiel vysokých niekoľko milimetrov po celej ploche povrchu konca, pričom

elastické lamely sa preliačujú stlačením prsta oproti základni a rovnobežne so základňou. Pre zostávajúcu časť obrysu vkladacieho prvku, ktorá je na obrázku vyznačená bodkovanou čiarou, nie je požadovaná žiadna ochrana.“

22. Tovary, pre ktoré sa požadoval zápis, sú zaradené do triedy 11 v zmysle Niceskej dohody o medzinárodnom triedení výrobkov a služieb pre zápis známk z 15. júna 1957 v revidovanom a doplnenom znení a zodpovedajú tomuto opisu: „Vkladacie sanitárne prvky, najmä regulátory prúdu a formovače prúdu“.

23. Proti prihláške boli podané námietky na základe formálnych dôvodov zamietnutia zápisu podľa článku 26 ods. 1 písm. d) nariadenia č. 207/2009 [teraz článok 31 ods. 1 písm. d) nariadenia 2017/1001] v spojení s pravidlom 9 ods. 3 písm. d) nariadenia Komisie (ES) č. 2868/95 z 13. decembra 1995, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 40/94 o ochrannej známke spoločenstva (Ú. v. ES L 303, 1995, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 189) (teraz článok 41 ods. 2 nariadenia 2017/1001), keďže „vo všeobecnosti hmatové ochranné známky... nie sú uznávané zo strany [EUIPO]“. Prihlasovateľke v prvostupňovom konaní bolo odporúčené zmeniť kvalifikáciu prihlasovanej ochrannej známky na pozičnú ochrannú známku.

24. Prihlasovateľka v prvostupňovom konaní listom z 22. decembra 2016 odmietla zmeniť kvalifikáciu prihlasovanej ochrannej známky a trvala na kvalifikácii ochrannej známky ako pozičnej hmatovej ochrannej známky, ako aj na predloženom opise.

25. Rozhodnutím z 11. októbra 2019 prieskumová pracovníčka zamietla prihlášku z formálnych dôvodov na základe článku 41 ods. 4 nariadenia 2017/1001 v spojení najmä s článkom 4 a článkom 31 ods. 3 tohto nariadenia, keďže v podstate prihláška, ktorá sa týkala zápisu hmatovej ochrannej známky, nebola dostatočne presná v zmysle týchto ustanovení.

26. Dňa 16. októbra 2019 prihlasovateľka v prvostupňovom konaní podala odvolanie na EUIPO proti rozhodnutiu prieskumovej pracovníčky. Dňa 22. januára 2020 predložila svoje vyjadrenie s uvedením dôvodov tohto odvolania.

27. Oznámením spravodajcu z 3. augusta 2020 odvolací senát EUIPO oznámil prihlasovateľke v prvostupňovom konaní, že bez ohľadu na otázku, či prihláška ochrannej známky spĺňa alebo nespĺňa požiadavky článku 31 nariadenia 2017/1001, zastáva názor, že absolútny dôvod zamietnutia uvedený v článku 7 ods. 1 písm. b) uvedeného nariadenia je relevantný a že prihlasovanej ochrannej známke chýba rozlišovacia spôsobilosť v zmysle tohto posledného uvedeného ustanovenia.

28. Dňa 3. marca 2021 prihlasovateľka v prvostupňovom konaní predložila svoje pripomienky k oznámeniu z 3. augusta 2020.

29. V spornom rozhodnutí piaty odvolací senát EUIPO uviedol, že označeniu, ktorého zápis ako ochrannej známky EÚ sa požaduje, chýba rozlišovacia spôsobilosť v zmysle článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia 2017/1001 a odvolanie zamietol.

IV. Konanie na Všeobecnom súde a napadnutý rozsudok

30. Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 10. augusta 2021 Neoperl podala žalobu, ktorou sa domáhala zrušenia sporného rozhodnutia, ako aj uloženia povinnosti EUIPO nahradiť trovy konania.

31. Neoperl uviedla na podporu svojej žaloby dva žalobné dôvody, z ktorých prvý bol založený na porušení článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009 a druhý na porušení článku 95 ods. 1 prvej vety nariadenia 2017/1001. Táto účastníčka konania v podstate tvrdila, že odvolací senát nebral v dostatočnej miere do úvahy osobitosti predmetnej ochrannnej známky ako pozičnej hmatovej ochrannnej známky, a vytýkala mu, že najmä v rozpore s povinnosťou vyplývajúcou z článku 95 nariadenia 2017/1001, spočívajúcou v preskúmaní relevantných skutočností z úradnej moci, nepreukázal obvyklý hmatový dojem spôsobený regulátormi prúdu, ani dojem vyvolaný označením, ktorého zápis sa požaduje, ani skutočnosť, že tento mäkký hmatový dojem lamiel tvoriacich toto označenie je nevyhnutne spojený s funkčnou kvalitou predmetných výrobkov. Žalobkyňa v prvostupňovom konaní z toho vyvodila záver, že na rozdiel od zistenia odvolacieho senátu predmetné označenie má rozlišovaciu spôsobilosť.

32. EUIPO spochybnil tvrdenia spoločnosti Neoperl a tvrdil, že odvolací senát po tom, ako podrobne a presne určil skutkové okolnosti, správne rozhodol, že označenie, ktorého zápis sa požaduje, nemá rozlišovaciu spôsobilosť.

33. Napadnutým rozsudkom Všeobecný súd zrušil sporné rozhodnutie.

34. V rámci preskúmania týchto dvoch žalobných dôvodov Všeobecný súd na začiatok v bodoch 20 až 22 napadnutého rozsudku v podstate pripomenul, že prieskumová pracovníčka zamietla prihlášku na základe článku 41 ods. 4 nariadenia 2017/1001 a že odvolací senát sa rozhodol preskúmať len absolútny dôvod zamietnutia zápisu uvedený v článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009, pričom uviedol, že otázka, či zápis označenia, o ktorý sa požiadalo, musí byť okrem toho zamietnutý podľa článku 41 ods. 4 nariadenia 2017/1001, je irelevantná.

35. V bode 23 napadnutého rozsudku Všeobecný súd uviedol, že Neoperl neuplatnila dôvod založený na porušení pôsobnosti právnej normy, aby namietala proti rozhodnutiu odvolacieho senátu preskúmať prihlášku len podľa ustanovenia článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009 bez toho, aby overil, či predmetné označenie môže byť ochrannou známkou EÚ podľa článku 4 tohto nariadenia.

36. Pokiaľ ide o vzatie do úvahy *ex officio* žalobného dôvodu, ktorý účastník konania neuplatnil, Všeobecný súd v bodoch 26 a 27 napadnutého rozsudku zdôraznil, že súd Únie má právomoc a v prípade potreby povinnosť vzniesť bez návrhu určité žalobné dôvody vecnej zákonnosti, ako napríklad dôvod založený na absolútnej právnej sile rozhodnutej veci. Žalobný dôvod založený na pôsobnosti právnej normy je tak dôvodom verejného záujmu a Všeobecnému súdu ho prináleží preskúmať *ex officio* pri dodržaní zásady kontradiktórnosti. V prejednávanej veci Všeobecný súd na pojednávaní a prostredníctvom otázky na písomné zodpovedanie položenej v rámci opatrenia na zabezpečenie priebehu konania vyzval účastníkov konania, aby predložili svoje stanoviská k prípadnej existencii povinnosti odvolacieho senátu preskúmať, či prihlasovaná ochranná známka spĺňa požiadavku grafického znázornenia stanovenú v článku 4 nariadenia č. 207/2009, a či sa v dôsledku toho môže na uvedenú ochrannú známku vzťahovať absolútny dôvod zamietnutia uvedený v článku 7 ods. 1 písm. a) tohto nariadenia, najmä s ohľadom na judikatúru

Všeobecného súdu⁵.

37. Tvrdenie EUIPO, že odvolací senát sa pri preskúmaní rozlišovacej spôsobilosti nedopustil nesprávneho posúdenia tým, že neoveril, či sú podmienky vyplývajúce z článku 4 a článku 7 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 207/2009 splnené, keďže preskúmal uplatnenie článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009 najúplnejším možným spôsobom, Všeobecný súd odmietol, pričom v bodoch 35 a 36 napadnutého rozsudku vychádzal z doslovného výkladu článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009.

38. Výklad relevantných právnych noriem a najmä otázka, či označenie, ktorého zápis ako ochrannej známky EÚ sa požaduje, spĺňa podmienky uvedené v článku 4 nariadenia č. 207/2009, medzi ktorými je aj podmienka, že ho možno znázorniť graficky, a teda či môže byť ochrannou známkou, je v prejednávanej veci predbežnou otázkou, ktorej vyriešenie je nevyhnutné na účely preskúmania žalobných dôvodov založených na porušení článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009 a článku 95 ods. 1 nariadenia 2017/1001. Všeobecný súd by si totiž nesplnil svoju úlohu súdu posudzujúceho otázky zákonnosti, ak by sa na jednej strane nezaoberal tým, napriek tomu, že to medzi účastníkmi konania v tejto súvislosti nie je sporné, že sporné rozhodnutie bolo prijaté na základe normy, a to článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009, ktorá by sa v prejednávanej veci mohla ukázať ako neuplatniteľná v prípade, čo však odvolací senát neoveril, že by označenie, ktorého zápis sa požaduje, nebolo ochrannou známkou v zmysle článku 4 toho istého nariadenia, a ak by na druhej strane on samotný pri rozhodovaní v spore, ktorý mu bol predložený, použil túto normu.

39. Pokiaľ ide o dôvodnosť dôvodu založeného na porušení pôsobnosti právnej normy, Všeobecný súd v bode 55 napadnutého rozsudku v súvislosti s otázkou, či označenie, ktorého zápis sa požaduje, spĺňa podmienky zápisu stanovené v článku 4 nariadenia č. 207/2009, dospel k záveru, že štruktúru tohto označenia možno v rozsahu, v akom sa skladá z kruhových sústredných lamiel vysokých niekoľko milimetrov po celej ploche povrchu konca, znázorniť graficky. Naproti tomu to tak nie je, ak ide o hmatový dojem vyvolaný touto štruktúrou, keď ide o elastickú povahu lamiel, ktoré sa preliačujú stlačením prsta oproti základni a rovnobežne so základňou.

40. Ako pritom bolo uvedené v bode 34 napadnutého rozsudku, označenie môže byť ochrannou známkou EÚ, ak spĺňa podmienky stanovené v tomto ustanovení, medzi ktoré patrí podmienka, že ho možno znázorniť graficky, pričom toto grafické znázornenie ochrannej známky musí byť okrem iného jasné, presné, ucelené, ľahko dostupné, zrozumiteľné, trvalé a objektívne.

41. V bode 53 napadnutého rozsudku Všeobecný súd zamietol tvrdenie EUIPO, že hmatový dojem vyvolaný označením, ktorého zápis sa požaduje, nevyplýva zo samotného grafického znázornenia, ale výlučne z opisu pripojeného k tomuto znázorneniu, ktorý podľa názoru EUIPO nemožno zohľadniť na základe článku 3 ods. 2 vykonávacieho nariadenia (EÚ) 2018/626⁶. Všeobecný súd uviedol, že článok 3 tohto vykonávacieho nariadenia je súčasťou jeho hlavy II. Aj keď bolo uvedené nariadenie v čase prijatia sporného rozhodnutia účinné, jeho článok 39 ods. 2 písm. a) stanovuje, že uvedená hlava II sa neuplatňuje na prihlášky ochrannej známky EÚ podané pred 1. októbrom 2017. Na rozdiel od predpokladov, z ktorých vychádzajú tvrdenia EUIPO, sa tak vykonávacie nariadenie 2018/626 v prejednávanej veci neuplatní, keďže prihláška predmetnej ochrannej známky bola podaná 1. septembra 2016. Okrem toho na základe prechodných

⁵ Rozsudok zo 6. októbra 2021, M/S. Indesucht International/EUIPO – 135 Kirkstall (Zobrazenie opakujúceho sa motívu v tvare V medzi dvoma rovnobežnými čiarami) (T-124/20, EU:T:2021:668).

⁶ Vykonávacie nariadenie Komisie z 5. marca 2018, ktorým sa stanovujú podrobné pravidlá vykonávania určitých ustanovení nariadenia 2017/1001 a ktorým sa zrušuje vykonávacie nariadenie (EÚ) 2017/1431 (Ú. v. EÚ L 104, 2018, s. 37).

opatrení upravených v článku 37 tohto vykonávacieho nariadenia sa ustanovenia nariadenia č. 2868/95 ďalej uplatnia na prebiehajúce konania, na ktoré sa uvedené vykonávacie nariadenie neuplatní, a to až do ich ukončenia.

42. Za týchto podmienok Všeobecný súd v bode 57 napadnutého rozsudku dospel k záveru, že hmatový dojem vyvolaný označením, ktorého zápis sa požaduje, nevyplýva presne a úplne zo samotného grafického znázornenia tohto označenia ako takého, ale nanajvýš z priloženého opisu. V dôsledku toho tento opis nespresňuje grafické znázornenie uvedeného označenia v zmysle judikatúry citovanej v bode 56 napadnutého rozsudku, ale naopak by mohol vyvolať pochybnosti o predmete a rozsahu tohto grafického znázornenia, keďže sa snaží rozšíriť predmet požadovanej ochrany. Označenie, ktorého zápis sa požaduje, nespĺňa podmienky uvedené v článku 4 nariadenia č. 207/2009, a preto sa naň vzťahuje absolútny dôvod zamietnutia uvedený v článku 7 ods. 1 písm. a) tohto nariadenia.

43. Všeobecný súd v bode 60 napadnutého rozsudku dospel k záveru, že článok 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009 sa nemohol uplatniť na účely posúdenia prihlášky predmetného označenia ako ochrannej známky EÚ. Odvolací senát teda nemohol legálne uplatniť toto ustanovenie na prijatie rozhodnutia, ktorým bolo zamietnuté odvolanie proti rozhodnutiu prieskumovej pracovníčky, ktorým bol zamietnutý zápis tohto označenia.

44. Sporné rozhodnutie bolo preto prijaté v rozpore s pôsobnosťou právnej normy. V dôsledku toho bolo zrušené.

V. Návrhy účastníkov konania a konanie na Súdnom dvore

45. Uznesením z 11. júla 2023⁷ Súdny dvor prijal prejednávané odvolanie, pričom konštatoval, že žiadosť EUIPO o prijatie odvolania z právneho hľadiska dostatočne preukazuje, že odvolanie vyvoláva dôležitú otázku, pokiaľ ide o jednotu, vnútorný súlad a vývoj práva Únie.

46. EUIPO vo svojom odvolaní navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil napadnutý rozsudok,
- zamietol žalobu podanú proti spornému rozhodnutiu a
- rozhodol, že každý účastník konania znáša vlastné trovy konania.

47. Neoperl navrhuje, aby Súdny dvor:

- vyhovel odvolaniu EUIPO v rozsahu, v akom smeruje k zrušeniu napadnutého rozsudku, a vo zvyšnej časti ho zamietol,
- konštatoval neplatnosť na základe nezohľadnenia žalobného dôvodu odporkyne v odvolacom konaní založeného na tom, že odvolateľ porušil článok 71 ods. 1 v spojení s článkom 7 ods. 1 písm. a) a článkom 94 ods. 1 prvou vetou nariadenia 2017/1001,
- vrátil vec EUIPO, aby po prvýkrát preskúmal podmienky stanovené v článku 7 ods. 1 písm. a) v spojení s článkom 4 nariadenia č. 207/2009, a

⁷ Uznesenie z 11. júla 2023, EUIPO/Neoperl (C-93/23 P, EU:C:2023:601).

– uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

48. V súlade s článkom 76 ods. 2 rokovacieho poriadku Súdny dvor rozhodol, že ústne pojednávanie sa neuskutoční.

VI. Právna analýza

A. Úvodné poznámky

1. O mechanizme filtrovania odvolaní

49. Mechanizmus filtrovania odvolaní je súčasťou reformných opatrení, ktoré Súdny dvor prijal s cieľom čeliť neustálemu zvyšovaniu svojho pracovného zaťaženia, a jeho cieľom je umožniť Súdnemu dvoru naďalej zabezpečovať úlohu, ktorú mu zverili autori Zmluvy a ktorá spočíva v zabezpečení „dodržiavania práva pri výklade a uplatňovaní Zmlúv“ v primeraných lehotách, ako to vyžaduje článok 19 ods. 1 ZEÚ. Tento mechanizmus sa vzťahuje na odvolania proti rozsudkom alebo uzneseniam Všeobecného súdu týkajúcim sa rozhodnutí nezávislých odvolacích orgánov pôsobiacich v orgánoch, úradoch alebo agentúrach Únie, ktoré musia vo veci konať predtým, ako sa môže podať žaloba na Všeobecný súd.⁸

50. Reforma vychádza zo zistenia, že značná časť podaných odvolaní musela byť zamietnutá ako zjavne neprípustná alebo nedôvodná, hoci predmetné veci už boli predmetom dvoch súdnych preskúmaní, a to najprv nezávislými odvolacími orgánmi agentúr Únie a potom Všeobecným súdom. Vzhľadom na potrebu čo najšetrnejšieho hospodárenia so zdrojmi Súdného dvora bolo prijaté rozhodnutie, že tretie súdne preskúmanie sa povolí len za výnimočných okolností, a to v prípadoch, keď odvolateľ presvedčivo preukázal, že rozhodnutie Všeobecného súdu je poznačené závažným nesprávnym právnym posúdením, ktoré by mohlo mať vplyv na veci prejednávané v budúcnosti.

51. Súdny dvor sa inšpiroval súdnymi systémami členských štátov, ktoré často podmieňujú prípustnosť opravného prostriedku podaného na súd vyššieho stupňa splnením určitých podmienok, ako je požiadavka, aby vec mala „podstatný význam“ alebo aby sa napadnuté súdne rozhodnutie „odchyľovalo od judikatúry Najvyšších súdov“. V takýchto prípadoch súdne systémy členských štátov stanovujú, že rozhodnutie najvyššieho súdneho orgánu je nevyhnutné na zabezpečenie právnej istoty. Ako som už uviedol v úvode týchto návrhov, odvolania, ktorých sa týka mechanizmus filtrovania, totiž možno prijať, len ak vyvolávajú dôležitú otázku, pokiaľ ide o jednotu, vnútorný súlad alebo vývoj práva Únie, čím sa Súdnemu dvoru priznáva diskrečná právomoc.

52. Veci, v ktorých Súdny dvor doposiaľ dospel k záveru, že táto podmienka je splnená, poskytujú predstavu o druhu vecí, ktoré prichádzajú do úvahy, ako aj o konečnom účele mechanizmu filtrovania v systéme opravných prostriedkov. Tieto veci vyvolávajú otázky, ako sú uplatniteľnosť medzinárodných dohôd, ktorými je Únia viazaná, na súdoch Únie⁹, dôsledky vystúpenia

⁸ Pozri žiadosť predloženú Súdnym dvorom podľa článku 281 druhého odseku Zmluvy o fungovaní Európskej únie na účely zmeny Protokolu č. 3 o štatúte Súdného dvora Európskej únie, ktorá je dostupná na tejto internetovej adrese: https://curia.europa.eu/jcms/jcms/P_64268/sk/ (s. 1 a 7).

⁹ Pozri uznesenie z 10. decembra 2021, EUIPO/The KaiKai Company Jaeger Wichmann (C-382/21 P, EU:C:2021:1050).

členského štátu zo systému ochranných známk EÚ¹⁰ a požiadavka zastúpenia nezávislým advokátom v záujme riadneho výkonu spravodlivosti¹¹. Ide o základné otázky práva Únie, ktoré prekračujú rámec odvolania, a preto ich musí objasniť najvyšší orgán s výkladovou právomocou.

2. Otázky odôvodňujúce prijatie prejednávaneho odvolania

53. Ak porovnáme právne otázky, ktoré sú podstatou prejednávanej veci, s prípadmi uvedenými v predchádzajúcom bode, niet pochyb o tom, že podmienka na prijatie odvolania je v prejednávanej veci splnená, a to z dôvodov, ktoré Súdny dvor uviedol vo svojom uznesení z 11. júla 2023¹² a ktoré teraz zhrniem v záujme lepšieho pochopenia analýzy odvolania.

54. Po prvé otázka, či Všeobecný súd prekročil hranice svojej právomoci tým, že *de facto* zmenil rozhodnutie odvolacieho senátu po preskúmaní žalobného dôvodu uplatneného *ex offio*, má *horizontálnu povahu*.

55. Po druhé otázka zverenia právomocí je dôležitou otázkou *ústavnej povahy*, keďže Všeobecný súd je z právneho hľadiska povinný konať v medziach právomocí, ktoré sú mu zverené právnym poriadkom Únie.

56. Po tretie otázka týkajúca sa podmienok a rozsahu právomoci zmeniť rozhodnutie priznanej Všeobecnému súdu má osobitný význam, lebo prekročenie tejto právomoci má vplyv na výlučnú právomoc odvolacích senátov, na právnu ochranu jednotlivcov dotknutých rozhodnutím EUIPO a vo všeobecnosti na *účinnú súdnu ochranu*.

57. Po štvrté otázka podmienok a rozsahu právomoci zmeniť rozhodnutie priznanej Všeobecnému súdu predstavuje dôležitú otázku, keďže *sa neobmedzuje na právo duševného vlastníctva*, ale môže sa týkať aj rozhodnutí iných agentúr Únie, ktoré podliehajú preskúmaniu zákonnosti súdom Únie.

58. V tomto kontexte treba tiež poznamenať, že EUIPO splnil požiadavku presne a jasne vo svojej žiadosti o prijatie odvolania opísať, v čom spočíva nesprávne právne posúdenie, ktoré vytýka Všeobecnému súdu. EUIPO predovšetkým vo svojej žiadosti o prijatie odvolania uviedol body napadnutého rozsudku, ktoré spochybňuje, ako aj ustanovenie práva Únie, ktoré Všeobecný súd údajne porušil.

59. Po týchto úvodných poznámkach k mechanizmu filtrovania odvolaní a po uvedení dôvodov, na základe ktorých sa Súdny dvor rozhodol prijať odvolanie, ktoré podal EUIPO, je potrebné podrobne preskúmať otázku, či je toto odvolanie dôvodné.

¹⁰ Pozri uznesenie zo 7. apríla 2022, EUIPO/Indo European Foods (C-801/21 P, EU:C:2022:295).

¹¹ Pozri uznesenie z 30. januára 2023, bonnanwalt/EUIPO (C-580/22 P, EU:C:2023:126).

¹² Uznesenie z 11. júla 2023, EUIPO/Neoperl (C-93/23 P, EU:C:2023:601).

B. O jedinom odvolacom dôvode

1. Tvrdenia účastníkov konania

60. EUIPO uvádza na podporu svojho odvolania jediný odvolací dôvod založený na porušení článku 72 ods. 3 nariadenia 2017/1001. EUIPO tvrdí, že Všeobecný súd prekročil hranice svojej právomoci stanovené týmto ustanovením tým, že po prvýkrát preskúmal dôvod zamietnutia a žalobný dôvod, ktoré sú založené na článku 7 ods. 1 písm. a) v spojení s článkom 4 nariadenia č. 207/2009 a ktoré prihlasovateľka v prvostupňovom konaní uplatnila pred odvolacím senátom, ale tento senát ich v spornom rozhodnutí výslovne nepreskúmal, a tým, že na tomto základe rozhodol vo veci samej namiesto odvolacieho senátu o odvolaní podanom na tento senát.

61. Podľa názoru EUIPO to Všeobecnému súdu neprináležalo, lebo nemal právomoc preskúmať rozhodnutie prieskumovej pracovníčky, ale len preskúmať zákonnosť sporného rozhodnutia odvolacieho senátu. Všeobecný súd tak v prejednávanej veci v konečnom dôsledku definitívne odňal odvolaciemu senátu jeho pôvodnú právomoc preskúmania, ktorú mu priznáva článok 165 ods. 1, článok 66 ods. 1 a článok 70 ods. 1 nariadenia 2017/1001 a ktorej zásadný význam pre rozdelenie právomocí medzi EUIPO, jeho odvolací senát, Všeobecný súd a Súdny dvor v systéme úplnej, primeranej a účinnej právnej ochrany, a to aj proti rozhodnutiam EUIPO, normotvorca opakovane potvrdil.

62. Odvolanie smeruje proti týmto aspektom napadnutého rozsudku: i) určenie vecnej príslušnosti Všeobecného súdu na preskúmanie otázky vecnej uplatniteľnosti, v prejednávanej veci, podmienok článku 7 ods. 1 písm. a) v spojení s článkom 4 nariadenia č. 207/2009 v rámci žalobného dôvodu, ktorý Všeobecný súd uplatnil *ex officio*; ii) preskúmanie vecnej uplatniteľnosti podmienok článku 7 ods. 1 písm. a) v spojení s článkom 4 nariadenia č. 207/2009, ktoré Všeobecný súd vykonal na tomto základe; iii) z toho vyplývajúci záver, že na označenie sa vzťahuje dôvod zamietnutia uvedený v článku 7 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 207/2009, a iv) záver o zrušení sporného rozhodnutia.

63. Neoperl považuje za správne, že odvolanie EUIPO smeruje proti aspektom napadnutého rozsudku uvedeným v predchádzajúcom bode. Neoperl tiež poznamenáva, že EUIPO správne uviedol, že vecné preskúmanie článku 7 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 207/2009 v spojení s článkom 4 tohto nariadenia, ktoré vykonal Všeobecný súd, nie je potrebné. Podľa jej názoru bolo potrebné napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť vec EUIPO, aby sám vykonal úplné preskúmanie článku 7 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 207/2009 v spojení s článkom 4 tohto nariadenia.

64. Pokiaľ ide o účinky napadnutého rozsudku, Neoperl tvrdí, že údajné porušenia Všeobecného súdu jej spôsobujú ujmu na jej práve byť vypočutá. Po zrušení sporného rozhodnutia Všeobecným súdom tak mal byť iný odvolací senát EUIPO vyzvaný, aby rozhodol o otázke, či prihlasované označenie spĺňa požiadavky článku 4 nariadenia č. 207/2009. Na rozdiel od Všeobecného súdu, ktorého kritérium posúdenia sa obmedzuje na preskúmanie zákonnosti, tento iný odvolací senát EUIPO by ako taký mohol tak vykonávať právomoci prieskumovej pracovníčky prvého stupňa, ako aj analyzovať *ex officio* skutočnosti a zohľadniť nové skutočnosti a nové dôkazy.

65. Vzhľadom na úvahy, ktoré Všeobecný súd uviedol v bodoch 47 až 58 napadnutého rozsudku, by však tento odvolací senát bol povinný bez ďalšej analýzy skutočností prihlasované označenie zamietnuť z dôvodu údajnej neexistencie možnosti grafického znázornenia, keďže Všeobecný súd považuje závery uvedené v bodoch 47 až 58 napadnutého rozsudku za záväzné. Neoperl zdôrazňuje, že žaloba podaná na Všeobecný súd proti takémuto rozhodnutiu by nemala nijakú

šancu na úspech, keďže Všeobecný súd sa už vyslovil proti možnosti grafického znázornenia prihlasovaného označenia. Úvahy uvedené Všeobecným súdom v bodoch 47 až 58 napadnutého rozhodnutia preto predstavujú porušenie práva spoločnosti Neoperl byť vypočutá.

2. Posúdenie

a) O nevyhnutnosti preskúmania každej etapy odôvodnenia napadnutého rozsudku

66. EUIPO v podstate vytýka Všeobecnému súdu, že prekročil právomoc zmeniť rozhodnutie, ktorú mu priznáva článok 72 ods. 3 nariadenia 2017/1001. V tejto súvislosti je dôležité poznamenať, že právne odôvodnenie, ktoré Všeobecný súd rozvinul v napadnutom rozsudku, je relatívne zložité. Z tohto dôvodu nie je na prvý pohľad jednoduché určiť, kde presne sa v argumentácii nachádza „pôvodné“ nesprávne právne posúdenie. Všeobecný súd sa totiž predtým, ako uplatnil svoju právomoc zmeniť rozhodnutie, musel zaoberať niekoľkými *predbežnými právnymi otázkami*.

67. Konkrétne Všeobecný súd najprv uplatnil *ex offio* dôvod založený na porušení pôsobnosti právnej normy a potom rozhodol o prednostnom uplatnení dôvodu zamietnutia uvedeného v článku 7 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 207/2009. Všeobecný súd sa rozhodol zrušiť rozhodnutie odvolacieho senátu až po tom, ako dospel k záveru, že EUIPO neprihliadal na toto údajné prednostné uplatnenie. Aspekty uvedené Všeobecným súdom spolu úzko súvisia, a preto si zasluhujú podrobné preskúmanie.

68. Z uvedených dôvodov považujem za nevyhnutné v záujme prehľadnosti preskúmať každú etapu právneho odôvodnenia Všeobecného súdu, ktoré je predmetom prejednávaneho odvolania. Nasledujúca analýza bude preto štruktúrovaná podľa týchto etáp. Ako vysvetlím, existujú právne otázky, ktorým sa treba venovať v rámci tejto analýzy, ktorými sa judikatúra Súdneho dvora ešte nezaoberala. *Cieľom tejto analýzy bude identifikovať presný bod, od ktorého sa odôvodnenie Všeobecného súdu odchyľuje od požiadaviek práva Únie*, v dôsledku čoho sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, ktoré odôvodňuje zrušenie napadnutého rozsudku.

b) O možnosti uplatniť ex offio dôvod založený na porušení pôsobnosti právnej normy

69. V bodoch 18 až 49 napadnutého rozsudku sa Všeobecný súd zaoberá otázkou týkajúcou sa možnosti uplatniť *ex offio* dôvod založený na porušení pôsobnosti právnej normy. Analýza tejto otázky je odôvodnená skutočnosťou, že podľa názoru Všeobecného súdu mal odvolací senát preskúmať, či označenie, ktorého zápis sa požaduje, zodpovedá požiadavkám článku 7 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 207/2009 a osobitne, či zodpovedá požiadavke grafického znázornenia stanovenej v článku 4 tohto nariadenia, pred preskúmaním označenia s ohľadom na podmienky článku 7 ods. 1 písm. b) uvedeného nariadenia.

70. Inými slovami, Všeobecný súd zastáva názor, že odvolací senát sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia v rozsahu, v akom nepreskúmal predbežnú otázku, ktorej vyriešenie je nevyhnutné na účely preskúmania žalobných dôvodov založených na porušení článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009 a článku 95 ods. 1 nariadenia č. 2017/1001. Všeobecný súd je teda konfrontovaný so situáciou, v ktorej musí na návrh účastníkov konania preskúmať zákonnosť uplatnenia určitého ustanovenia odvolacím senátom, hoci podľa jeho názoru toto ustanovenie nie je uplatniteľné.

71. V bode 48 napadnutého rozsudku Všeobecný súd vysvetľuje, že by si nesplnil svoju úlohu súdu posudzujúceho otázky zákonnosti, ak by sa na jednej strane nezaoberal tým, napriek tomu, že to medzi účastníkmi konania v tejto súvislosti nie je sporné, že sporné rozhodnutie bolo prijaté na základe normy, a to článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009, ktorá by sa v prejednávanej veci mohla ukázať ako neuplatniteľná v prípade, čo však odvolací senát neoveril, že by označenie, ktorého zápis sa požaduje, nebolo ochrannou známkou v zmysle článku 4 toho istého nariadenia, a ak by na druhej strane on samotný pri rozhodovaní v spore, ktorý mu bol predložený, použil túto normu.

72. S týmto názorom môžem len súhlasiť. *Súd Európskej únie ako garant zákonnosti musí sám rešpektovať právo Únie a prijímať bezchybné rozhodnutia.* Táto úloha podľa môjho názoru vyžaduje, aby sa pojem „dôvod verejného záujmu týkajúci sa zákonnosti“ rozšíril na záruku hmotného práva¹³. V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že žalobný dôvod založený na porušení pôsobnosti právnej normy bol v judikatúre Súdu pre verejnú službu dôvodom týkajúcim sa verejného poriadku. Toto stanovisko bolo zakotvené v zásadnom rozsudku z 21. februára 2008, Putterie-De-Beukelaer/Komisia¹⁴, ako aj v rámci precedensu vytvoreného Súdom prvého stupňa v rozsudku z 15. júla 1994, Browet a i./Komisia¹⁵, v súvislosti s požiadavkami spojenými s úlohou súdu posudzujúceho otázky zákonnosti. Súd pre verejnú službu tak konštatoval, že „by totiž porušil svoju úlohu súdu posudzujúceho otázky zákonnosti, ak by nepoukázal, a to aj v prípade, že medzi účastníkmi konania je tento bod nesporný, na to, že rozhodnutie, ktoré je pred ním napadnuté, bolo prijaté na základe normy, ktorá sa nemôže uplatniť v prejednávanej veci, a ak by v dôsledku toho rozhodol v spore, ktorý mu bol predložený, pričom by sám uplatnil takúto normu“¹⁶. Špecializácia tohto súdu, vďaka ktorej ovládal zložité právne predpisy uplatniteľné v tejto oblasti práva, bezpochyby prispela k vytvoreniu tejto judikatúry.

73. Hoci sú podobné príklady v judikatúre iných súdov Únie skôr zriedkavé, neexistuje nijaký objektívny dôvod neuznať tento dôvod týkajúci sa verejného poriadku aj v ich príslušných oblastiach právomoci. Je totiž nesporné, že *súd Únie môže ex offo preskúmať normy, ktoré uplatňuje a vykladá.* Mnohé príklady ukazujú, že tak Súdny dvor, ako aj Všeobecný súd sú pripravené *ex offo* určiť uplatniteľné právo. Všeobecný súd tak z vlastnej iniciatívy opraví právny základ uvádzaný účastníkom konania tak, že ustanovenia, na ktoré sa uvedený účastník konania odvoláva, nahradí ustanoveniami uplatniteľnými *ratione temporis*.¹⁷ Nanovo definuje výhradu opierajúcu sa o porušenie sekundárneho práva ako výhradu založenú na porušení všeobecnej právnej zásady.¹⁸ Súdny dvor v rámci návrhu na začatie prejudiciálneho konania týkajúceho sa výkladu neváha overiť alebo spresniť *ex offo* pôsobnosť normy uvádzanej vnútroštátnym súdom a prípadne opraviť pochybenie, ktorého sa tento súd v tejto súvislosti dopustil.¹⁹

74. Z uvedených dôvodov zastávam názor, že je potrebné *uznať právomoc súdu Únie uplatniť ex offo dôvod založený na porušení pôsobnosti právnej normy*, ak je takýto postup nevyhnutný. Výkon tejto právomoci však musí podliehať dostatočne presným podmienkam, ktorými sú konkrétne

¹³ Pozri v tomto zmysle CLAUSEN, F.: *Les moyens d'ordre public devant la Cour de justice de l'Union européenne*. Bruxelles, 2018, s. 309 až 317.

¹⁴ Rozsudok z 21. februára 2008 (F-31/07, EU:F:2008:23).

¹⁵ Pozri rozsudok z 15. júla 1994, (T-576/93 až T-582/93, EU:T:1994:93, bod 35).

¹⁶ Rozsudok z 21. februára 2008, Putterie-De-Beukelaer/Komisia (F-31/07, EU:F:2008:23, bod 50 a nasl.).

¹⁷ Pozri rozsudky zo 6. septembra 2013, Europäisch-Iranische Handelsbank/Rada (T-434/11, EU:T:2013:405, bod 123), a z 10. októbra 2014, Marchiani/Parlament (T-479/13, neuvverejnený, EU:T:2014:866, bod 71).

¹⁸ Pozri rozsudok z 10. októbra 2014, Marchiani/Parlament (T-479/13, neuvverejnený, EU:T:2014:866, bod 81).

¹⁹ Pozri rozsudky z 24. novembra 1993, Keck a Mithouard (C-267/91 a C-268/91, EU:C:1993:905, body 6 až 10); z 23. apríla 2009, Rüffler (C-544/07, EU:C:2009:258, body 50 až 59); z 8. marca 2011, Ruiz Zambrano (C-34/09, EU:C:2011:124, body 39 a 40), a z 12. decembra 2013, Imfeld a Garcet (C-303/12, EU:C:2013:822, body 35 až 39).

neuplatniteľnosť normy v prejednávanej veci a riziko, že súd rozhodne spor v rozpore s touto normou, ak tento dôvod neuplatní. Tieto podmienky sú podľa môjho názoru v prejednávanej veci splnené bez ohľadu na to, či je predpoklad Všeobecného súdu týkajúci sa uplatniteľnosti predmetného hmotného práva správny, čo preskúvam neskôr.

75. Preto v rozsahu, v akom Všeobecný súd dospel v napadnutom rozsudku k záveru, že odvolací senát prijal rozhodnutie na nesprávnom právnom základe a je potrebné uplatniť tento aspekt *ex offo*, lebo v opačnom prípade by potvrdil rozhodnutie poznačené nesprávnym právnym posúdením, zastávam názor, že toto odôvodnenie je na účely prejednávaneho odvolania nenapadnuteľné. Keby totiž Všeobecný súd konal za týchto okolností inak, *musel by prijať rozhodnutie, ktoré by bolo tiež v rozpore s právom Únie*, čo by bolo nezlučiteľné s úlohou súdu posudzujúceho otázky zákonnosti.

76. Preto zastávam názor, že prinajmenšom z *formálneho hľadiska* nemožno Všeobecnému súdu vytýkať, že sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď uplatnil *ex offo* dôvod založený na porušení pôsobnosti právnej normy.

c) O prednostnom uplatnení článku 7 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 207/2009

77. Tento *predbežný záver*, samozrejme, nemá nijaký vplyv na otázku, či odvolací senát skutočne založil svoje rozhodnutie na nesprávnom právnom základe, ako to predpokladá Všeobecný súd. Tento predpoklad vychádza z výkladu podporovaného týmto súdom, podľa ktorého sa článok 7 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 207/2009 logicky musí preskúmať pred článkom 7 ods. 1 písm. b) tohto nariadenia, a teda existuje prednosť uplatnenia.

78. V bode 46 napadnutého rozsudku Všeobecný súd uvádza, že odvolací senát skúmal, či prihlasovaná ochranná známka získala rozlišovaciu spôsobilosť používaním v zmysle článku 7 ods. 3 nariadenia č. 207/2009. Všeobecný súd však uvádza, že s takýmto preskúmaním sa ani nepočíta, ak predmetné označenie nie je možné znázorniť graficky v zmysle článku 4 tohto nariadenia a v dôsledku toho musí byť jeho zápis zamietnutý v súlade s článkom 7 ods. 1 písm. a) tohto nariadenia.

79. V bode 47 napadnutého rozsudku Všeobecný súd vysvetľuje, že otázka, či označenie, ktorého zápis ako ochrannej známky EÚ sa požaduje, spĺňa podmienky uvedené v článku 4 nariadenia č. 207/2009, medzi ktorými je aj podmienka, že ho možno znázorniť graficky, a teda či môže byť ochrannou známkou, je predbežnou otázkou, ktorej vyriešenie je nevyhnutné na účely preskúmania žalobných dôvodov založených na porušení článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009 a článku 95 ods. 1 nariadenia č. 2017/1001.

80. Pokiaľ viem, v tomto výklade sa odráža judikatúra nedávno rozvinutá Všeobecným súdom²⁰. V tejto súvislosti treba poznamenať, že v bode 46 napadnutého rozsudku Všeobecný súd odkazuje na svoj rozsudok zo 6. októbra 2021, M/S. Indeutsch International/EUIPO – 135 Kirkstall (Zobrazenie opakujúceho sa motívu v tvare V medzi dvoma rovnobežnými čiarami)²¹, v ktorom má táto nová línia judikatúry zrejme svoj pôvod. Vzniká teda otázka, či má táto judikatúra základ v práve Únie.

²⁰ Pozri v tejto súvislosti BÜSCHER, W., KOCHENDÖRFER, M.: *Unionsmarkenverordnung Beck'scher Online-Kommentar*. 32. vydanie, článok 7, bod 77.

²¹ T-124/20, neuverejnený, EU:T:2021:668, bod 47.

81. Hneď na začiatku je dôležité pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora *každý z dôvodov zamietnutia zápisu* uvedených v článku 7 ods. 1 nariadenia č. 207/2009 *je nezávislý od ostatných a vyžaduje si samostatné preskúmanie*²². Okrem toho Súdny dvor spresnil, že uvedené dôvody zamietnutia je potrebné vykladať z hľadiska všeobecného záujmu, ktorý je základom každého z nich. Všeobecný záujem braný do úvahy pri skúmaní každého z týchto dôvodov zamietnutia môže, dokonca musí, odrážať rozličné úvahy podľa dôvodov predmetného zamietnutia²³.

82. Uvedená judikatúra, ktorá zjavne vychádza zo zásady autonómnej povahy každého z absolútnych dôvodov zamietnutia uvedených v článku 7 ods. 1 nariadenia č. 207/2009, podľa môjho názoru nevyhnutne nevylučuje taký výklad, aký podporuje Všeobecný súd, podľa ktorého je potrebné najprv preskúmať, či predmetné označenie spĺňa podmienky uvedené v článku 4, ako to vyžaduje článok 7 ods. 1 písm. a) tohto nariadenia. Zdá sa mi, že tento výklad možno chápať skôr ako *pokyn adresovaný správnym orgánom, ako aj odborníkom z právnej praxe, aby v prvom rade overili, či sú splnené najzákladnejšie požiadavky v oblasti zápisu označení*. Predovšetkým sa mi nezdá, že by takýto výklad spochybňoval pôsobnosť ostatných dôvodov zamietnutia. Ak sa teda ukáže, že článok 7 ods. 1 písm. a) nie je v prejednávanej veci uplatniteľný, čo musí preskúmať EUIPO, naďalej pretrváva povinnosť overiť aj uplatniteľnosť ostatných dôvodov zamietnutia. Z tohto pohľadu sa nevyhnutne nezdá, že by existoval rozpor medzi touto novou líniou judikatúry vytvorenou Všeobecným súdom a ustálenou judikatúrou Súdneho dvora.

83. Bez ohľadu na tento názor existuje viacero argumentov v prospech výkladu prijatého Všeobecným súdom, ako vysvetlím nižšie.

84. Po prvé samotné *znenie* článku 7 ods. 1 písm. a) alebo b) nariadenia č. 207/2009 svedčí v prospech tejto prednosti. Zatiaľ čo článok 7 ods. 1 písm. b) odkazuje na „ochranné známky“, článok 7 ods. 1 písm. a) hovorí o „označeniach“. V rámci článku 7 ods. 1 písm. a) je teda potrebné najprv preskúmať, či predmetné označenie môže byť ochrannou známkou v zmysle článku 4 tohto nariadenia. Článok 7 ods. 1 písm. b) sa ďalej zaoberá otázkou, či označenie, ktoré v zásade môže byť ochrannou známkou, môže tiež spĺňať svoju funkciu označenia pôvodu.

85. Po druhé aj z vnútornej *štruktúry* článku 7 nariadenia č. 207/2009 vyplýva prednosť článku 7 ods. 1 písm. a) pred článkom 7 ods. 1 písm. b). Článok 7 ods. 3 totiž stanovuje, že nedostatok rozlišovacej spôsobilosti ochrannej známky možno prekonať, ak ochranná známka získala rozlišovaciu spôsobilosť v dôsledku svojho používania. Z toho však logicky vyplýva, že prihlasované označenie musí byť tiež spôsobilé tvoriť ochrannú známku v zmysle článku 7 ods. 1 písm. a) tohto nariadenia, keďže tento dôvod zamietnutia nemožno prekonať používaním.

86. Po tretie *zmysel a účel* uvedených ustanovení tiež svedčí v prospech takejto prednosti. Otázkou rozlišovacej spôsobilosti ochrannej známky totiž logicky možno analyzovať len pod podmienkou, že sa najprv určí, na aké označenie sa má rozlišovacia spôsobilosť konkrétne vzťahovať. Preto je potrebné najprv určiť, či označenie, ktorého zápis sa požaduje, ponúka dostatočné grafické znázornenie alebo či je dostatočne presné na to, aby mohlo byť základom pre preskúmanie rozlišovacej spôsobilosti tohto konkrétneho označenia.

²² Pozri rozsudky z 8. apríla 2003, Linde a i. (C-53/01 až C-55/01, EU:C:2003:206, bod 67), a z 21. októbra 2004, ÚHVT/Erpo Möbelwerk (C-64/02 P, EU:C:2004:645, bod 39).

²³ Pozri rozsudok z 29. apríla 2004, Henkel/ÚHVT (C-456/01 P a C-457/01 P, EU:C:2004:258, body 45 a 46).

87. Vzhľadom na predchádzajúce úvahy zastávam názor, že výklad podporovaný Všeobecným súdom, pokiaľ ide o prednostné uplatnenie dôvodu zamietnutia uvedeného v článku 7 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 207/2009, nie je poznačený nesprávnym právnym posúdením. Z toho vyplýva, že Všeobecný súd v rámci sporu vo veci samej správne uplatnil *ex offio* dôvod založený na porušení pôsobnosti právnej normy. Ako som už uviedol, zásah Súdneho dvora sa mi za opísaných okolností javí ako nevyhnutný, aby sa *zabránilo pretrvávaniu nesprávneho právneho posúdenia, ktorého sa dopustil odvolací senát*²⁴.

d) O protiprávnom výkone právomoci zmeniť rozhodnutie, ktorú Všeobecnému súdu priznáva článok 72 ods. 3 nariadenia 2017/1001

88. Naproti tomu skutočnosť, že Všeobecný súd vykonal právomoc zmeniť rozhodnutie, ktorú mu priznáva článok 72 ods. 3 nariadenia 2017/1001, na účely uplatnenia svojho výkladu článku 7 ods. 1 nariadenia č. 207/2009, sa mi zdá byť z právneho hľadiska sporná. Podľa môjho názoru v tomto štádiu odôvodnenia Všeobecného súdu došlo k závažnému nesprávnemu právnemu posúdeniu, ktoré odôvodňuje zrušenie napadnutého rozsudku. Je potrebné podrobne preskúmať príslušné pasáže uvedeného rozsudku.

89. V bode 50 napadnutého rozsudku Všeobecný súd vysvetľuje, že na to, aby bolo možné rozhodnúť, či bol článok 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009 uplatniteľný na účely posúdenia prihlášky, je potrebné preskúmať, či označenie, ktorého zápis sa požaduje, spĺňa podmienky zápisu upravené v článku 4 tohto nariadenia, teda najmä či ho možno znázorniť graficky.

90. V bodoch 55 až 57 napadnutého rozsudku Všeobecný súd sám vykonal dôkladné posúdenie predmetného označenia, aby v bode 58 tohto rozsudku dospel k záveru, že uvedené označenie nespĺňa podmienky uvedené v článku 4 nariadenia č. 207/2009, a preto sa naň vzťahuje absolútny dôvod zamietnutia uvedený v článku 7 ods. 1 písm. a) tohto nariadenia. Všeobecný súd však vykonaním vlastného posúdenia skutočností nahradil EUIPO a prekročil tak právomoci, ktoré mu priznáva právo Únie. Toto konštatovanie si vyžaduje niekoľko všeobecných poznámok týkajúcich sa súdnej ochrany práv duševného vlastníctva.

1) O právomoci posúdiť skutočnosti v oblasti duševného vlastníctva

91. V tejto súvislosti by som chcel pripomenúť, že vykonanie takéhoto posúdenia skutočností prináleží výlučne príslušným orgánom EUIPO²⁵. V prvom rade ide o prieskumového pracovníka, ktorý podľa článku 160 nariadenia 2017/1001 „je zodpovedný za prijímanie *rozhodnutí* v mene [EUIPO] v *súvislosti s prihláškou ochrannej známky EÚ*“. Medzi úlohy, ktorými je poverený, patrí aj zisťovanie, či existujú dôvody brániace zápisu označenia ako ochrannej známky EÚ. Táto právomoc je v druhom rade zverená odvolacím senátom, ktoré sú v súlade s článkom 165 tohto nariadenia zodpovedné za rozhodovanie o odvolaniach proti uvedeným rozhodnutiam. Ako vyplýva z článku 71 ods. 1 uvedeného nariadenia, „po preskúmaní toho, či odvolaniu možno vyhovieť, odvolací senát rozhodne o odvolaní“. Na tento účel môže odvolací senát „*bud' vykonávať všetky právomoci oddelenia zodpovedného za rozhodnutie, voči ktorému sa podáva odvolanie, alebo vec vrátiť tomuto oddeleniu na ďalšie konanie*“.

²⁴ Pozri bod 75 vyššie.

²⁵ Pozri v tejto súvislosti CHIRULLI, P., De LUCIA, L.: *Non-Judicial Remedies and EU Administration*. Kapitola IV („Administrative review before the EU agencies' Boards of Appeal“). 1. vydanie, Abingdon, 2021, s. 134 a nasl.

92. Naproti tomu Všeobecný súd nemá túto právomoc podľa článku 72 ods. 1 nariadenia 2017/1001 v rámci žaloby o neplatnosť podanej proti rozhodnutiu prijatému odvolacím senátom. Hoci z článku 72 ods. 3 tohto nariadenia vyplýva, že Všeobecný súd „*má právomoc napadnuté rozhodnutie zrušiť alebo zmeniť*“, nič to nemení na tom, že právomoc zmeniť rozhodnutie *je striktne obmedzená na preskúmanie zákonnosti napadnutých rozhodnutí*²⁶, pričom súd Únie *nemôže zmeniť skutkový a právny rámec sporu*, ako bol predložený odvolaciemu senátu. Ako vysvetlím nižšie, táto právomoc v nijakom prípade neznamena výkon neobmedzenej právomoci v tom zmysle, že uvedený súd môže nahradiť posúdenie uvedeného senátu vlastným posúdením alebo vykonať posúdenie, ku ktorému tento senát ešte nevyjadril²⁷.

2) O úprave súdnej ochrany práv duševného vlastníctva v právnom poriadku Únie

93. Toto rozdelenie právomocí vyplýva zo spôsobu, akým je súdna ochrana práv duševného vlastníctva upravená v právnom poriadku Únie. V prvom rade dotknutí účastníci konania môžu podať odvolanie na odvolacie senáty EUIPO, ktoré vykonávajú dvojakú funkciu: jednak pôsobia ako filter, ktorým sa znižuje počet vecí predložených súdu Únie, a jednak fungujú ako špecializované revízne orgány v oblasti, v ktorej pôsobia, konkrétne v oblasti práva duševného vlastníctva. V druhom rade dotknutí účastníci konania môžu podať žalobu na súd Únie, ktorá sa potom obmedzuje na preskúmanie zákonnosti rozhodnutí uvedených senátov, ale v rámci ktorej *má uvedený súd za určitých podmienok právomoc tieto rozhodnutia zmeniť*.

94. Normotvorca Únie zakotvil systém správnych a súdnych opravných prostriedkov na viacerých stupňoch, takže *pokiaľ ide o otázky skutkových okolností, odvolací senát má hlavnú úlohu pri vymedzení predmetu sporu*²⁸. Pokiaľ ide o súd Únie, jeho preskúmanie sa teda musí chápať ako „sekundárny“ zásah, v rámci ktorého môže nielen zrušiť napadnuté rozhodnutie, ale za určitých podmienok tiež rýchlo a účinne vyriešiť spor pri rešpektovaní inštitucionálnej rovnováhy. S cieľom ušetriť účastníkom konania drahocenný čas a zároveň odbremeniť dotknutý špecializovaný správny orgán od ďalšej úlohy normotvorca Únie oprávňuje súd Únie zmeniť rozhodnutie odvolacieho senátu EUIPO. Ide o to, aby sa v záujme riadnej správy vecí verejných predišlo vráteniu veci uvedenému senátu, ak stav konania dovoľuje rozhodnúť vo veci a umožniť sa tak súdu *obnoviť plnú zákonnosť napadnutého rozhodnutia*²⁹.

3) Podmienky na výkon právomoci zmeniť rozhodnutie

95. Predpokladom výkonu právomoci súdu Únie zmeniť rozhodnutie v oblasti duševného vlastníctva je, že *stav konania dovoľuje rozhodnúť vo veci*. Je teda potrebné, aby uvedený súd bez toho, aby musel vykonať nové úplné preskúmanie spisu, disponoval všetkými právnymi a skutkovými okolnosťami, ktoré potrebuje na to, aby zmenil rozhodnutie odvolacieho senátu EUIPO. *Ak teda súd Únie konštatuje, že medzi skutočnosťami, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie, sa neuvádza skutočnosť relevantná z hľadiska zmeny rozhodnutia, ktorá sa od neho*

²⁶ Rozsudok z 18. decembra 2008, Les Éditions Albert René/ÚHVT (C-16/06 P, EU:C:2008:739, bod 123).

²⁷ Rozsudok z 5. júla 2011, Edwin/ÚHVT (C-263/09 P, EU:C:2011:452, bod 72).

²⁸ Pozri v tomto zmysle návrhy, ktoré predniesla generálna advokátka Kokott vo veci Edwin/ÚHVT (C-263/09 P, EU:C:2011:30, bod 99).

²⁹ Pozri v tejto súvislosti EXPERT, H., POULLET, C.: Le pouvoir de réformation du juge de l'Union en matière de propriété intellectuelle. In: *Journal de droit européen*, 2019, č. 255, s. 3.

požaduje, nemôže uvedené rozhodnutie zmeniť. Naproti tomu, ak odvolací senát EUIPO posúdil všetky relevantné skutočnosti na tento účel, súd Únie bude môcť obnoviť zákonnosť tohto rozhodnutia tým, že ho zmení³⁰.

96. Ak stav konania dovoľuje rozhodnúť vo veci, súd Únie môže zmeniť rozhodnutie odvolacieho senátu EUIPO tak, aby toto rozhodnutie zodpovedalo rozhodnutiu, ktoré mal uvedený senát prijať v súlade s právnou úpravou platnou v čase, keď mu bolo podané správne odvolanie. Akýkoľvek subjektívny prístup súdu Únie v tomto kontexte je preto vylúčený. Nejde ani o mechanické vyvodenie dôsledkov zo zisteného nesprávneho posúdenia v napadnutom rozhodnutí, ani o posúdenie otázky, či sú práva žalobcu dostatočne chránené výkonom právomoci zrušiť rozhodnutie, ale o stanovenie s *ohľadom na preukázané skutkové a právne okolnosti*, aké rozhodnutie malo byť zákonne prijaté³¹. Jeho právomoc zmeniť rozhodnutie sa vzťahuje len na právomoc samotného odvolacieho senátu, takže Všeobecný súd nemá právomoc napríklad dať EUIPO pokyn na uverejnenie alebo zápis ochrannéj známky³².

97. Ako v podstate uviedol Súdny dvor v rozsudku z 5. júla 2011, Edwin/OHMI, pričom zdôraznil, že právomoc zmeniť rozhodnutie v oblasti duševného vlastníctva sa vykonáva po preskúmaní posúdenia vykonaného odvolacím senátom, takáto zmena rozhodnutia je možná, iba ak *bola konštatovaná vecná nezákonnosť tohto rozhodnutia*. To podľa názoru Súdneho dvora predpokladá, že „predmetné rozhodnutie... obsahovalo niektoré dôvody na zrušenie alebo zmenu uvedené v [článku 72 nariadenia 2017/1001]“³³. Z toho vyplýva, že aj keď v súlade s procesnými pravidlami v zásade prináleží žalobcovi, aby v rámci sporu uplatnil jeden z týchto dôvodov na zrušenie, nič nebráni tomu, aby bol súd Únie oprávnený *vziať do úvahy ex offio rovnocennú okolnosť odôvodňujúcu zmenu správneho rozhodnutia*. Ako som totiž uviedol v týchto návrhoch, úloha súdu Únie ako garanta zákonnosti vyžaduje, aby zasiahol, ak sa to javí ako odôvodnené³⁴, samozrejme za predpokladu, že sú splnené podmienky na výkon právomoci zmeniť rozhodnutie.

4) Preskúmanie právneho odôvodnenia Všeobecného súdu z hľadiska pravidiel upravujúcich výkon právomoci zmeniť rozhodnutie

98. V prejednávanej veci treba konštatovať, že Všeobecný súd nedodrжал pravidiel upravujúce výkon právomoci zmeniť rozhodnutie. Konkrétnejšie *stav konania nedovoľoval rozhodnúť vo veci*, keďže odvolací senát nepreskúmal absolútny dôvod zamietnutia uvedený v článku 7 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 207/2009. Napriek tomu Všeobecný súd sám vykonal takéto preskúmanie, pričom vzal do úvahy *ex offio* dôvod založený na porušení pôsobnosti právnej normy. Všeobecný súd tak nezohľadnil skutočnosť, že právomoc zmeniť rozhodnutie nemá za následok priznanie právomoci Všeobecnému súdu nahradiť posúdenie odvolacieho senátu vlastným posúdením. *Všeobecný súd rozhodne nie je oprávnený vykonať posúdenie, ku ktorému sa uvedený senát ešte nevyjadril*. Všeobecný súd tým, že vykonal prvé preskúmanie skutkových okolností, vykonal právomoc,

³⁰ Samotný Všeobecný súd uznal tieto požiadavky, ako vyplýva z jeho nedávnej judikatúry. Pozri rozsudky z 11. septembra 2014, El Corte Inglés/ÚHVT – Baumarkt Praktiker Deutschland (PRO OUTDOOR) (T-127/13, neuverejnený, EU:T:2014:767, bod 31), a zo 6. októbra 2021, M/S. Indeutsch International/EUIPO – 135 Kirkstall (Zobrazenie opakujúceho sa motívu v tvare V medzi dvoma rovnobežnými čiarami) (T-124/20, neuverejnený, EU:T:2021:668, bod 76).

³¹ Ako vysvetlil generálny advokát Bobek vo svojich návrhoch vo veci Apple and Pear Australia a Star Fruits Diffusion/EUIPO (C-226/15 P, EU:C:2016:250, bod 74), výkon právomoci na zmenu rozhodnutia sa musí v zásade obmedziť na situácie, v ktorých Všeobecný súd po preskúmaní posúdenia vykonaného odvolacím senátom môže na základe preukázaných skutkových a právnych okolností stanoviť, aké rozhodnutie bol odvolací senát povinný prijať.

³² Pozri v tomto zmysle KUR, A., von BOMHARD, V., ALBRECHT, F.: *Markengesetz, Verordnung über die Unionsmarke – Kommentar*. 37. vydanie, Mnichov, 2014, článok 72, bod 72.

³³ Rozsudok z 5. júla 2011, Edwin/ÚHVT (C-263/09 P, EU:C:2011:452, bod 71).

³⁴ Pozri bod 72 a nasl. vyššie.

ktorá, ako som už uviedol, prináleží výlučne odvolaciemu senátu. V rozpore s pravidlami upravujúcimi výkon právomoci zmeniť rozhodnutie *sa Všeobecný súd neobmedzil na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odvolacieho senátu, ale navyše si prisvojil právomoc posúdiť skutkové okolnosti*³⁵.

99. Všeobecný súd vykonal svoju právomoc zmeniť rozhodnutie, hoci nebol v situácii, ktorá by mu umožnila stanoviť, aké rozhodnutie mal odvolací senát prijať. Vzhľadom na to, že odvolací senát sa nevyjadril k uplatneniu článku 7 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 207/2009, totiž *nebolo možné, aby Všeobecný súd s potrebnou istotou určil, na akom právnom základe EUIPO napokon založil svoje zamietnutie zápisu predmetného označenia ako ochrannej známky EÚ*. Všeobecný súd teda prekročil hranice svojej právomoci. Toto nesprávne právne posúdenie považujem za daných okolností za obzvlášť závažné, keďže odhaľuje zjavné nerešpektovanie záväzného inštitucionálneho rámca, do ktorého patrí právomoc zmeniť rozhodnutie v oblasti duševného vlastníctva zakotvená v článku 72 ods. 3 nariadenia 2017/1001.

100. Všetky tieto skutočnosti ma vedú k záveru, že žalobný dôvod, ktorý uviedol EUIPO, je potrebné vyhlásiť za dôvodný.

3. Záverečné poznámky

101. Na základe uvedenej analýzy navrhujem odvolaniu vyhovieť. Je potrebné vyhovieť návrhu EUIPO a zrušiť napadnutý rozsudok *v celom rozsahu*. Hoci sa nesprávne právne posúdenie, ktorého sa Všeobecný súd dopustil, týka len poslednej etapy jeho právneho odôvodnenia, ktorá sa týka výkonu právomoci zmeniť rozhodnutie, nič to nemení na tom, že právne aspekty preskúmané Všeobecným súdom sú vnútorne prepojené, a preto si zasluhujú rozhodnutie *ex novo*.

102. V rozsahu, v akom sú na vyriešenie sporu potrebné ďalšie posúdenia, zastávam názor, že stav konania nedovoľuje, aby Súdny dvor rozhodol vo veci v zmysle článku 61 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie. Preto navrhujem vrátiť vec Všeobecnému súdu, aby rozhodol s prihliadnutím na právne otázky, o ktorých rozhodol Súdny dvor.

103. Keďže navrhujem, aby sa vec vrátila Všeobecnému súdu na ďalšie konanie, o trovách konania sa rozhodne neskôr.

VII. Návrh

104. Vzhľadom na predchádzajúce úvahy navrhujem, aby Súdny dvor:

1. zrušil rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie zo 7. decembra 2022, Neoperl/EUIPO (Zobrazenie valcovitej sanitárnej vložky) (T-487/21, EU:T:2022:780), v celom rozsahu;
2. vrátil vec Všeobecnému súdu Európskej únie, a
3. rozhodol, že o trovách konania sa rozhodne neskôr.

³⁵ Pozri body 90, 91 a 93 vyššie.